

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 442/2016-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], trvale bytom [REDACTED] [REDACTED] (prechodne adresa na doručovanie [REDACTED]), zastúpeného advokátom JUDr. Ondrejom Laciakom, PhD., Laciak & Co, s. r. o., Šafárikovo námestie 7, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v jeho prítomnosti, základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava III v konaní vedenom pod ČVS: ORP-68/1-VYS-B3-2016 a jeho uznesením z 29. januára 2016 o vybavení jeho trestného oznámenia a postupom Okresnej prokuratúry Bratislava III súvisiacim s prešetrovaním tohto oznámenia v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pn 1165/15 a jeho uznesením zo 7. apríla 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. mája 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v jeho prítomnosti, základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava III (ďalej len „vyšetrovateľ okresného riaditeľstva“) v konaní vedenom pod ČVS: ORP-68/1-VYS-B3-2016 a jeho uznesením z 29. januára 2016 (ďalej len „postup a uznesenie vyšetrovateľa okresného riaditeľstva“) o vybavení jeho trestného oznámenia a postupom Okresnej prokuratúry Bratislava III (ďalej len „okresná prokuratúra“) súvisiacim s prešetrovaním jeho oznámenia v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pn 1165/15 a uznesením zo 7. apríla 2016 (ďalej len „postup a uznesenie okresnej prokuratúry“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že 21. decembra 2015 podal sťažovateľ trestné oznámenie *«na [REDAKOVANÉ]... pretože bolo dané dôvodné podozrenie, že spáchala trestný čin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona... voči jeho osobe. Trestné oznámenie bolo odôvodnené tou skutočnosťou, že... podala... 23.11.2015 osobne... trestné oznámenie na moju osobu na Okresnej prokuratúre Bratislava III.*

... do zápisnice uviedla, okrem iných nepráv a lživých obvinení, zásadnú lož: „Manžel sa mi začal vyhrážať fyzickou likvidáciou v auguste 2015 slovami: Dám ťa odstrániť! Najmem si nejakého Rumuna, ktorý sa o to postará.“ Ide o hrubé lživé obvinenie. Nikdy som sa nedopustil konania, z ktorého ma [REDAKOVANÉ] obvinila v úmysle privodiť mi trestné stíhanie. Okrem ďalších lživých obvinení tento páchatel tiež klamlivo uviedol do zápisnice: „...Taktiež sa mi vyhráža únosom našej spoločnej dcéry s tým, že môžem volať aj

Interpol, v živote nás nenájdeš“. Ide o absolútne nepravdivé úmyselné obviňovanie, za ktorým je pravdepodobne potrebné hľadať osobitný motív páchatel'a. Svoje lživé obvinenia [REDACTED] uviedla pred prokurátorkou..., pričom je potrebné akcentovať, že táto osoba tieto lživé obvinenia uviedla, hoci bola predmetnou prokurátorkou poučená o trestných následkoch podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Bolo zrejmé, že [REDACTED] predmetné trestné oznámenie podala účelovo, keďže prebieha rozvodové konanie a podľa všetkého týmto trestným oznámením chcela argumentovať na pojednávaní, čo ale hrubo zasiahlo do mojich základných práv a závažným spôsobom naplnila skutkovú podstatu trestného činu krivého obvinenia...

Mnou podané trestné oznámenie bolo postúpené na vybavenie na Okresné riaditeľstvo PZ v Bratislave III... Vyšetrovateľ... uznesením sp. zn. ČVS: ORP-68/1-VYS-B3-2016 zo dňa 29.01.2016 odmietol trestné oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Voči tomuto uzneseniu som podal v zákonnej lehote sťažnosť...

Dôvodmi sťažnosti boli najmä to, že vyšetrovateľ... nerozhodol správne a jeho rozhodnutie nebolo zákonné. Vyšetrovateľ... nevykonal dostatočné procesné úkony v rámci dokazovania v trestnom konaní, ktorými by preveroval skutočnosti nasvedčujúce tomu, že bol spáchaný trestný čin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Rovnako je možno konštatovať, že nepreveril všetky skutočnosti uvedené v trestnom oznámení na preverenie dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu. Z uvedených dôvodov bolo úplne nepodložené konštatovanie vyšetrovateľa PZ, ktoré bolo vo výroku predmetného uznesenia, že „nie je dôvod na začatie trestného stíhania“.

V odôvodnení napadnutého uznesenia sa vyšetrovateľ PZ vôbec nevysporiadal so zisteniami, ktoré jednoznačne nasvedčujú dôvodnému podozreniu z oznámeného trestného činu krivého obvinenia. V tomto možno označiť predmetné uznesenie ako arbitrárne.

Ako ďalšie procesné pochybenie vyšetrovateľa PZ je možné považovať to, že v rámci preverovania dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu krivého obvinenia vyšetrovateľ... ma ani nekontaktoval a vôbec nevypočul ako oznamovateľa - poškodeného, čím mi uprel práva priznané v čl. 46 ods. 1 a 48 ods. 2 Ústavy... a čl. 6 ods. 1 Dohovoru...

O podanej sťažnosti... rozhodol prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III uznesením zo dňa 07.04.2016, sp. zn.: 1Pn/1165/15, tak, že sťažnosť zamietol ako nedôvodnú...

Možno konštatovať, že právny záver odôvodnenie predmetného uznesenia je arbitrárny, najmä časť... „že v danom prípade nedošlo podaním trestného oznámenia [REDAKČIA] na oznamovateľa [REDAKČIA] k naplneniu všetkých formálnych znakov prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona a to predovšetkým pre absenciu objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu. I za prijatia alternatívy, že by skutočnosti trestného oznámenia [REDAKČIA] boli nepravdivé, tieto neboli dostatočným podkladom pre začatie trestného stíhania, pričom toto oznámené konanie bolo možné posudzovať nanajvýš ako úmyselné narušovanie občianskeho spolunažívania vyhrázaním ujmu na zdraví kvalifikované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 o priestupkoch v znení neskorších predpisov.“

Predmetné odôvodnenie uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III možno označiť ako nereflektujúce skutkový a právny stav, ktorý odôvodňoval podanie trestného oznámenia za trestný čin krivého obvinenia a toto uznesenie navodzuje tendenciu dekriminalizovať konanie podozrivej [REDAKČIA], ktorá podľa preukázaných dôkazov spáchala voči mojej osobe trestný čin krivého obvinenia a to úmyselne...

Je jednoznačné, že postupom vyšetrovateľa... procesným pochybením vo forme nevypočutia poškodeného (sťažovateľa), a znemožnenia predloženia relevantných dôkazov o spáchanom trestnom čine, ktorými disponoval, boli zásadným spôsobom porušené moje práva na spravodlivý proces, kontradiktórnosť konania.

Postupom Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave III... a Okresnou prokuratúrou Bratislava III. mi bolo úplne odopreté právo na spravodlivý proces, ako aj na súdnu ochranu.

O porušení mojich základných práv a slobôd zaručených Dohovorom, ako aj o podaní tejto ústavnej sťažnosti má vedomosť aj Veľvyslanectvo [REDAKČIA], ktoré prostredníctvom svojho konzulárneho oddelenia dôsledne sleduje vyriešenie tohto protiústavného stavu vo vzťahu k mojej osobe.».

3. Na základe všetkých už uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vyhlásil tento nález:

„... Okresné riaditeľstvo PZ v Bratislave III, Odbor kriminálnej polície svojím postupom, konaním a rozhodnutím o trestnom oznámení sp. zn. ČVS: ORP-68/1-VYS-B3-2016 porušilo základné právo [REDAKČIA] [REDAKČIA] [REDAKČIA] na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy..., právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v jeho prítomnosti a právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy... a k porušeniu práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru...

... Okresná prokuratúra Bratislava III v trestnom konaní, sp. zn.: 1 Pn/1165/15 uznesením zo dňa 07.04.2016 porušila základné právo [REDAKČIA] [REDAKČIA] [REDAKČIA] na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy..., právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v jeho prítomnosti a právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy... a k porušeniu práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru...

... Uznesenie Vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave III... sp. zn. ČVS: ORP-68/1-VYS-B3-2016 zo dňa 29.01.2016 a Uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava III sp. zn.: 1Pn/1165/15 zo dňa 07.04.2016 sa zrušuje a Okresnému riaditeľstvu PZ v Bratislave III, Odbor kriminálnej polície sa prikazuje, aby sa vo veci trestného oznámenia [REDAKČIA] [REDAKČIA] [REDAKČIA] vo veci dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov znova konalo a rozhodlo.

... [REDAKČIA] priznáva náhradu trov konania...“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľov prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom... Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený...

7. Predmetom sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie označených práv rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní (pozri body 1 a 3) v súvislosti s nevyhovením trestného oznámenia podaného sťažovateľom voči jeho manželke (pre trestný čin krivého obvinenia), pričom relevantné dôvody sťažovateľ uviedol v bode 2.

II.A K namietanému porušeniu práv uznesením okresného riaditeľstva

8. Pri prerokovaní tejto časti sťažnosti ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity svojho konania o sťažnostiach namietajúcich porušenie základných práv alebo slobôd

sťažovateľov, v dôsledku ktorého je o nich ústavný súd oprávnený konať len vtedy, keď sťažovatelia nemajú k dispozícii účinný právny prostriedok nápravy pred iným orgánom štátu. Ústavný súd už predtým rozhodol, že nemá právomoc konať o návrhu fyzickej osoby na vyslovenie porušenia jej základných práv, ak im poskytuje ochranu právny poriadok použitím opravného alebo iného právneho prostriedku pred iným orgánom verejnej moci (obdobne napr. I. ÚS 1/97, II. ÚS 250/03, III. ÚS 51/07).

9. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľa proti postupu a uzneseniu okresného riaditeľstva v tejto časti z dôvodu nedostatku svojej právomoci, pretože o jeho sťažnosti doručenej 22. februára 2016 (o riadnom opravnom prostriedku) rozhodol prokurátor okresnej prokuratúry uznesením č. k. 1 Pn 1165/15/1103-8 zo 7. apríla 2016.

II.B K namietanému porušeniu práv postupom a uznesením okresnej prokuratúry

10. Ústavný súd zistil, že prokurátor okresnej prokuratúry uznesením č. k. 1 Pn 1165/15/1103-8 zo 7. apríla 2016 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľa okresného riaditeľstva z dôvodu, že nezistil pochybenie v konaní vyšetrovateľa, ktorý *„pri postupe podľa § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku vychádzal z doteraz zistených a ustálených skutočností a to predovšetkým zo samotného trestného oznámenia oznamovateľa, vrátane ním prílohou predložených listinných podkladov, z výsluchu oznamovateľom označenej osoby podozrivej [REDAKOVANÉ], ako i zo zabezpečeného rozhodnutia Okresného riaditeľstva... vedeného pod spisovou značkou ČVS: ORP-1782/NMZ-B3-2015 zo dňa 19.01.2016, ktorým bola vec trestného oznámenia [REDAKOVANÉ] podľa § 197 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku odovzdaná na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.*

Všetky tieto výsledné skutočnosti a zistenia o skutkovom stave veci jednotlivo ako i v ich vzájomnom súhrne, bez pochybností nepredstavovali dôvody, ktoré by nasvedčovali

tomu, že bol spáchaný trestný čin, respektíve nepredstavovali dôvody na začatie trestného stíhania, nakoľko konanie podozrivej osoby vo vzťahu k oznamovateľovi nenapĺňa všetky zákonom požadované obligatorne znaky skutkovej podstaty trestného činu, čím v tomto štádiu konania možno považovať rozhodnutie vyšetrovateľa Policajného zboru o odmietnutí veci, predovšetkým pre absenciu objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu, podľa vyššie uvedeného ustanovenia Trestného poriadku, za správne a zákonu zodpovedajúce.

Vo vzťahu k argumentácii sťažnosti oznamovateľa, ktorý namietal tú skutočnosť, že nebol vec realizujúcim vyšetrovateľom Policajného zboru vypočutý, je nevyhnutné uviesť, že v intenciách ustanovenia § 196 odsek 2 Trestného poriadku je procesný postup po prijatí trestného oznámenia daný do kompetencie orgánu činného v trestnom konaní, ktorý trestné oznámenie preskúma a výlučne v prípade potrebnosti toto doplní výsluchom oznamovateľa alebo poškodeného.

Preskúmaním trestného oznámenia oznamovateľa a týmto predložených listinných príloh mám zato, že v predmetnej veci preverovania podozrenia zo spáchania trestného činu nebol uvedený postup doplnenia trestného oznámenia výsluchom oznamovateľa potrebný, nakoľko samotné písomne podané trestné oznámenie oznamovateľa zo dňa 21.12.2015 spolu s priloženými prílohami dostatočne objasňovalo skutočnosti, na základe ktorých oznamovateľ vyjadril podozrenie zo spáchania trestným oznámením konkretizovaného trestného činu.

Prakticky nosnou skutočnosťou trestného oznámenia ako i sťažnosti oznamovateľa bolo podanie trestného oznámenia na jeho osobu [REDAKOVANÉ] pred orgánom činným v trestnom konaní, ktorým ho mala nepravdivo, lživo obviniť z trestného činu.

... V označenej veci trestného oznámenia [REDAKOVANÉ] vec realizujúci policajt Policajného zboru po preskúmaní predmetného trestného oznámenia dospel k záveru, že skutok ktorého sa trestné oznámenie týkalo, nemožno posúdiť ako trestný čin (prečin alebo zločin), ale tento skutok možno posúdiť ako priestupok alebo iný správny delikt.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pre spáchanie akéhokoľvek trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona sa vyžaduje, aby páchatel naplnil všetky znaky skutkovej podstaty, toho ktorého

trestného činu. Skutkovou podstatou trestného činu sa rozumie súhrn konkrétnych znakov, ktoré charakterizujú určité ľudské správanie ako trestný čin. Na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu sa vyžaduje, aby boli splnené všetky zákonom požadované obligatórne znaky. Znakmi skutkovej podstaty trestného činu sú objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka. Všetky štyri skupiny znakov tvoria jednotný celok a sú v konkrétnej skutkovej podstate stanovené obligatórne. V prípade, ak niektorý z týchto znakov absentuje, nejedná sa v danom prípade o trestný čin.

Z hľadiska právnej kvalifikácie skutku, pre ktorý sa v štádiu pred začatím trestného stíhania viedlo konanie a preverovanie podozrenia zo spáchania trestného činu, uvádzam nasledovné:

Trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného verejne lživo obviní z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie.

Objektom citovaného trestného činu je záujem na ochrane pred lživými obvineniami z trestného činu a na dôvodnej činnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, pričom pod pojmom lživého obvinenia sa rozumie vedomé nepravdivé oznámenie skutkových okolností o trestnom čine a jeho páchatel'ovi.

Je nevyhnutné uviesť a poukázať na ďalší zo znakov skutkovej podstaty označeného trestného činu, ktorým je zákonný znak objektívnej stránky, ktorá spočíva v nepravdivom obvinení konkrétnej nevinnej osoby zo spáchania určitého trestného činu. Zdôrazňujem, že naplnenie tohto znaku skutkovej podstaty trestného činu vyžaduje, aby páchatel' iného lživo obvinil zo spáchania trestného činu (s odkazom na ustanovenie § 8 Trestného zákona, nakoľko trestným činom je len protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak tento neustanovuje inak).

Subjektívna stránka označenej skutkovej podstaty trestného činu krivého obvinenia vyžaduje zavinenie úmyselné. Pre vyvodenie trestnej zodpovednosti páchatel'a, musí tento chcieť alebo si byť aspoň vedomý toho, že iného lživo obviňuje z trestného činu, a zároveň musí chcieť alebo byť minimálne uzrozumený s tým, že v dôsledku jeho obvinenia bude táto nevinná osoba trestne stíhaná.

S poukazom na hore uvedené možno konštatovať, že v danom prípade nedošlo podaním trestného oznámenia [REDAKOVANÉ] na oznamovatel'a [REDAKOVANÉ]

██████████ k naplneniu všetkých formálnych znakov prečinu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona a to predovšetkým pre absenciu objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu.

I za prijatia alternatívy, že by skutočnosti trestného oznámenia ██████████ boli nepravdivé, tieto neboli dostatočným podkladom pre začatie trestného stíhania, pričom toto oznámené konanie bolo možno posudzovať nanajvýš ako úmyselné narušovanie občianskeho spolunažívania vyhrázaním ujmu na zdraví kvalifikované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

V nadväznosti na uvedené je nevyhnutné vysvetliť, že v konečnom dôsledku trestného oznámenia ██████████ bol oznamovateľ ██████████ touto v podstate obvinený zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, čím týmto oznámením menovanej oznamovateľky nebola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu krivého obvinenia nakoľko táto vyžaduje, aby bola iná osoba páchatelom lživo obvinená výlučne zo spáchania trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a nie z iného, spravidla menej závažného protispoločenského konania kvalifikovaného ako priestupok.

Poznamenávam, že samotné označenie podozrivej osoby oznamovateľom nezakladá samo o sebe vyvodenie jeho trestnoprávnej zodpovednosti za krivé obvinenie.

Po preskúmaní spisového materiálu vyšetrovacieho spisu som pri rozhodovaní o sťažnosti oznamovateľa nedospel k iným záverom ako vyšetrovateľ Policajného zboru a to ani po posúdení námietok a okolností uvádzaných v oznamovateľom podanej sťažnosti.“.

11. Vychádzajúc z uvedených záverov prezentovaných v odôvodnení uznesenia okresnej prokuratúry, ústavný súd konštatuje, že aj keď možno polemizovať s niektorými právnymi závermi okresnej prokuratúry (v nadväznosti na závery vyšetrovateľa okresného riaditeľstva), prečo nemôže ísť o trestný čin krivého obvinenia, na druhej strane uznesenie okresnej prokuratúry nemožno považovať za arbitrárne alebo svojvoľné a ani porušujúce základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože je primeraným spôsobom odôvodnené, a to aj čo sa týka nevypočítania sťažovateľa pri vybavovaní jeho trestného oznámenia (pozri bod 10).

12. V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne I. ÚS 323/08).

13. Z druhej časti namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy vyplýva, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom aj trestnoprávnej ochrany svojho konkrétneho práva na inom orgáne Slovenskej republiky, t. j. v tejto veci u orgánov činných v trestnom konaní (obdobne napr. III. ÚS 58/00, III. ÚS 45/03). Jeho obsahom je oprávnenie, aby sa orgány činné v trestnom konaní trestným oznámením sťažovateľa, resp. inými podaniami náležite zaoberali. Porušiť toto právo by mohli tieto orgány iba vtedy, ak by podania sťažovateľa ignorovali, alebo nevenovali im pozornosť zodpovedajúcu ich povinnostiam. Ak orgány činné v trestnom konaní venovali podaniu sťažovateľa primeranú pozornosť ako v tomto prípade, nezasiahli negatívne do podstaty základného práva na inú právnu ochranu, nezmarili jeho zmysel, a preto ho ani nemohli porušiť (obdobne napr. III. ÚS 324/05). Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti tiež viackrát konštatoval, že právo fyzickej osoby na začatie trestného konania proti označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd (napr. II. ÚS 42/00, I. ÚS 158/05, I. ÚS 323/08).

14. Ústavný súd z okolností danej veci a námietok sťažovateľa v sťažnosti nezistil žiadnu príčinnú súvislosť medzi napadnutým postupom a uznesením okresnej prokuratúry a sťažovateľom namietaným porušením základného práva „*na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces*“ podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako toto právo vo vzťahu k postupu a uzneseniu okresnej prokuratúry nesprávne označil v sťažnosti jeho právny zástupca, keďže v danom prípade toto právo malo byť správne vymedzené a výslovne označené ako základné právo na inú právnu ochranu. Obdobne nebolo možné dospieť ani k záveru o porušení jeho práva

na spravodlivé súdne konanie (súdny proces) podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže konaním okresnej prokuratúry nebola realizovaná žiadna súdna právomoc (m. m. III. ÚS 206/06, IV. ÚS 494/2014, III. ÚS 502/2014). Uvedený čl. 6 ods. 1 dohovoru sa týka iba rozhodnutí súdov rozhodujúcich o právach občianskej povahy alebo o opodstatnenosti trestného obvinenia osoby, ktorá je účastníkom konania pred súdom, a okresná prokuratúra v prípravnom trestnom konaní, ktorého postup a uznesenie sťažovateľ v sťažnosti namietal, nemá postavenie súdneho orgánu a jej akékoľvek rozhodnutie nie je súdnym rozhodnutím v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru. Nevzťahujú sa naň v zásade preto ani požiadavky vyplývajúce z práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré vyvodila judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva z práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. III. ÚS 206/06, nález sp. zn. III. ÚS 2/09 zo 17. marca 2009).

15. Sťažnosť je preto v tejto časti zjavne neopodstatnená a v súčasnosti ani neprináleží ústavnému súdu vstupovať do tejto fázy prípravného trestného konania, keď „v spore“ sťažovateľa a jeho manželky (keď na seba podávajú trestné oznámenia) je dohľadať sa pravdy veľmi obtiažné, pričom je zrejmý aj súvis s prebiehajúcim rozvodom a úpravou vzťahu rodičov k maloletému dieťaťu.

16. Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol v tejto časti pre zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2016